

[Socialministeren]

Hertil kommer, at kommunerne løbende orienteres om de afgørelser, der træffes af ankeorganerne, og således kan indrette deres administration af bistandsloven efter ankeorganernes praksis. Med hensyn til ankeorganernes situation i dag mener jeg ikke, det er korrekt at sige, at ankeorganerne er sandet til, selv om der ganske givet er situationer, hvor vi alle kunne ønske en lidt hurtigere gang gennem ankesystemet. Jeg kan i denne forbindelse også henvise til, at det netop er lykkedes den sociale ankestyrelse at nedsætte den gennemsnitlige behandlingstid.

Må jeg endelig til det sidste led i bemærkningerne til forslaget, nemlig ønsket om indførelse af en minimumsgrænse for kontante ydelser, sige, at dette for mig at se blot ville skabe os nye problemer. Hvis en person henvender sig om kontant hjælp, skal man da gå helt væk fra en konkret vurdering af denne persons behov for hjælp? Er det f. eks. meningen, at en person, der måske kun har et lille behov for hjælp, skal kunne få et større beløb end det, der kan klare hans eller hendes behov? Risikerer vi ikke med indførelse af en minimumssats, at denne nemt vil blive opfattet som det beløb, der så skal ydes, uden at der bliver taget hensyn til, at nogle klienter måske kan have et større behov for hjælp? Hvor skulle man i givet fald lægge en sådan minimumssats?

Jeg tror, min konklusion er fremgået af mine bemærkninger. Jeg finder ikke, det vil være rigtigt at binde sig til en revision af bistandsloven på nuværende tidspunkt, men jeg vil godt i denne forbindelse henvise til, at socialforskningsinstituttet netop er blevet anmodet om at iværksætte en undersøgelse med henblik på at belyse, hvorledes det sociale apparat, der er udformet efter socialreformen, fungerer bedømt i forhold til hovedmålsætningerne om tryk, trivsel, revalidering og forebyggelse. Jeg finder det helt naturligt, at resultaterne heraf må foreligge, således at de kan give os et bedre grundlag for at vurdere, om der er basis for at foretage revisioner af bistandsloven.

Inge Fischer Møller (S):

Med henvisning til de bemærkninger, socialministeren er kommet med, skal jeg på den socialdemokratiske folketingsgruppes vegne afvise forslaget.

Pilgaard Andersen (FP):

Fremskridtspartiet vil gerne være med til at revidere bistandsloven, men det er nok en vidt forskellig baggrund, vi vil revidere den ud fra. Ved bistandslovens gennemførelse for tre år siden stillede vi som bekendt en lang række ændringsforslag, som viser, i hvilken retning vores tanker går.

Dette beslutningsforslag, som ligger på bordet nu, er fremsat ud fra den betragtning, at hele skønprincippet ligesom skal begrænses gennem indførelse af en minimumsgrænse for kontant ydelser. Jeg vil være meget bange for at indføre sådan en minimumsgrænse. I de fleste socialudvalg er det jo sådan, at man prøver på at sætte sig ind i problemerne. Det er ikke altid med kontant ydelse, man skal klare dem. I mange tilfælde spiller det menneskelige også ind, og så kan man ikke løse problemerne bare ved at give en kontant ydelse af den minimumsstørrelse, der er fastlagt. Jeg er bange for, at det vil give en pression, som ikke kan være tilsigtet, idet klienterne vil gøre krav på ganske bestemte ydelser. Hvis vi skal arbejde ud fra bistandslovens hensigt, mener jeg så afgjort, at det er meget vigtigt, at det er op til det pågældende socialudvalg at afgøre sagen i hvert enkelt tilfælde.

Hvis vi ser på de tre år, der er gået, hvor bistandsloven har været i funktion, så er der imidlertid en lang række ting, der kan drages i tvivl. Jeg vil da meget gerne være med til at bibeholde og også udbygge på de sociale områder, men vi må nok også skele til, hvordan landets økonomi ser ud i øjeblikket. Ifølge referatet var der ved bistandslovens gennemførelse flere politiske ordførere, der udtalte sig om, at den ikke ville medføre øgede udgifter. Man må nok sige, at det i hvert fald er et område, hvor det er gået modsat. Det sociale område er nok det område, der har haft den største udvidelse økonomisk set.

Jeg ved godt, at kontanthjælpsområdet har været et af de områder, hvor budgettet i mange kommuner er blevet sprængt, men det skyldes nu også, at socialministrene har udsendt cirkulærer som det, vi fik for halvandet års tid siden, om, at nu kunne der også ydes tilskud til terminsbetalinger – faktisk et tilskud til boligen. Jeg mener nok, at det var et af de områder, hvor det ikke var helt rimeligt at der skulle ydes de tilskud.